

Władysław Syrokomla,
Oracz do skowronka

Już ty śpiewasz skowroneczku,
już też i ja orzę,
I my ludzie, i wy ptaszki,
wszystko dzieci boże, —
Człowiek w polu gospodarno
pracować się sili,
Ptaszek bierze swoje ziarno
z zimowych badyli.

Tyś skowronku mój towarzysz
choć w nierównej doli,
O kochaniu jeno marzysz
twemu sercu gwoli[2] —
Tyś szczęśliwy i wesoły
gdy jutrznia poranna,
Lecisz w górę, by z anioły
zaśpiewać hozanna!

Z twój piosenki rade nieba
i Pan Bóg się cieszy,
Że ptaszkowi mało trzeba
i dziękować śpieszy —
Że różnemi gwarząc tony
głosisz w kraj daleki:
«Niechże będzie pochwalony,
na wieki! na wieki!»

*Verkinto de tiu ĉi Pola poemo estas WŁADYSŁAW SYROKOMLA (civila nomo: Ludwik W. F. Kondratowicz, *1823-09-29 – †1862-09-15).*

Arg-1037-2106 (2014-06-01 23:17:02)

Pri la verkinto vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/WEĤadysEĤaw_Syrokomla respektive http://eo.wikipedia.org/wiki/WEĤadysEĤaw_Syrokomla.